

20.11.2013

PAZIŅOJUMS KOMITEJAS LOCEKĻIEM

(116/2013)

Temats: Austrijas Federālās padomes pamatots atzinums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka pasākumus sakarā ar Eiropas elektronisko sakaru vienoto tirgu un savienota kontinenta īstenošanu un groza Direktīvas 2002/20/EK, 2002/21/EK un 2002/22/EK un Regulas (EK) Nr. 1211/2009 un (ES) Nr. 531/2012 (COM(2013)0627 – C7-0267/2013 – 2013/0309(COD))

Saskaņā ar 6. pantu 2. protokolā par subsidiaritātes un proporcionālītātes principa piemērošanu ikviens valsts parlaments astoņās nedēļās no leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas dienas var nosūtīt Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas priekšsēdētājam pamatotu atzinumu, kurā paskaidrots, kāpēc tas uzskata, ka attiecīgais projekts neatbilst subsidiaritātes principam.

Saskaņā ar Eiropas Parlamenta Reglamentu subsidiaritātes principa ievērošana ir Juridiskās komitejas kompetencē.

Pielikumā zināšanai pievienots Austrijas Federālās padomes pamatots atzinums par minēto priekšlikumu.

PAMATOTS ATZINUMS

saskaņā ar Austrijas Federācijas Konstitucionālā likuma 23.g panta 1. punktu saistībā ar 6. pantu 2. protokolā par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu,

ko 2013. gada 6. novembrī sniegusi Austrijas Federālās padomes ES lietu komiteja

COM(2013)0627 final

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka pasākumus sakarā ar Eiropas elektronisko sakaru vienoto tirgu un savienota kontinenta īstenošanu un groza Direktīvas 2002/20/EK, 2002/21/EK un 2002/22/EK un Regulas (EK) Nr. 1211/2009 un (ES) Nr. 531/2012

A. Pamatots atzinums

Priekšlikums neatbilst subsidiaritātes principam.

B. Pamatojums

2013. gada 11. septembrī Komisija publicēja priekšlikumu regulai, ar ko nosaka pasākumus sakarā ar Eiropas elektronisko sakaru vienoto tirgu un savienota kontinenta īstenošanu un groza Direktīvas 2002/20/EK, 2002/21/EK un 2002/22/EK un Regulas (EK) Nr. 1211/2009 un (ES) Nr. 531/2012. Bija arī pirmās prezentācijas par to Padomes darba grupā, taču vēl trūkst informācijas par prezidentūras plānošanu. Regulas priekšlikuma mērķis ir radīt elektronisko sakaru iekšējo tirgu, kurā iedzīvotājiem bez papildu izdevumiem vai pārrobežu ierobežojumiem ir pieeja šiem sakaru veidiem un uzņēmumi neatkarīgi juridiskās adreses ES tādējādi varētu un tiem vajadzētu nodrošināt savus pakalpojumus. Pirms priekšlikumiem Eiropas telekomunikāciju, respektīvi, elektronisko sakaru tiesiskā regulējuma grozīšanai līdz šim ir bijušas sabiedriskās apspriešanas, plaši piesaistot skartās puses, un to mērķis bija noteikt konkrētā regulējuma nepieciešamību (tostarp piemērotus regulējuma instrumentus) atsevišķajām daļām. Jākonstatē, ka šā priekšlikuma gadījumā tas tā nenotika. Tāpēc ātri būtu jānoskaidro daudzas saturiskās detaļas un definīcijas, kas šo vai citu iemeslu dēļ ir neskaidri formulētas. Svarīgākie apsvērumi rodas no patērētāju skatupunkta, lai gan ir vēlams, ka sakaru izmaksas atsevišķajiem patērētājiem kopumā kļūst zemākas, tomēr no deputātu skatupunkta nav skaidrs, vai tas notiks šajā zemē. Tieši otrādi, pirmajās priekšlikuma kārtās šīs bažas pastiprinājās. Pakalpojumu dēļ, kurus tagad jāpiedāvā pāri robežām un tātad par vienādu cenu, lielāka kļūst iespējamība, ka tādējādi palielināsies sakaru izmaksas valstī. Pastāv bažas par izmaksu pārdalīšanu uz patērētājiem, un tas nešaubīgi ir noraidāms. Turklāt daudzie regulas projektā ierosinātie ES noteikumi elektroniskajiem

sakariem ļauj kopumā gaidīt ne tikai zaudējumus lietotājiem, bet arī šīs jomas uzņēmumiem, no kuriem Savienība regulāri prasa lielus ieguldījumus kvalitatīvā infrastruktūrā, kamēr priekšlikumos tiem tiek uzliktas smagas regulatīvas slodzes, kas būtiski ierobežo to ekonomisko rīcības brīvību.

Sākums Eiropas mēroga regulējumam ir apsveicams. Tomēr ir apšaubāms vai teksts pašreizējā redakcijā patiešām nodrošinās, ka tiek saglabāta tīkla neitralitāte. Pēc pirmās analīzes šķiet, ka teksts ir pārāk plašs un paredz pārāk lielas iejaukšanās iespējas operatoru un satura sniedzēju līgumu ieskatos.

Vēl viens jautājums ir frekvenču sadalījums, kas ar ierosinātajām lielākajām Eiropas Komisijas iejaukšanās tiesībām vājinātu dalībvalstis. Neskatoties uz to, ka noraidāms ir jautājums par dalībvalstu kompetenču nodošanu Eiropas Komisijai, ir jāņem vērā arī tam nepieciešamie koordinēšanas izdevumi un līdz ar to arī birokrātijas pieaugums. Kopumā doma par konkurences veicināšanu piedāvātāju vidū, lai dotu labumu lietotājiem, kā regulas mērķis diemžēl ir palikusi otrajā plānā. Tādējādi šis Komisijas regulas priekšlikums ir noraidāms, jo tajā nav ievērots subsidiaritātes un proporcionalitātes princips.